No. 44. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT

Woensdag 12 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

. . . . . 10 April 1843.

Waarde Vriend!

Het is er verre af, dat ik de menschen van kwade oogmerken verdacht houde, door welke beweerd wordt hetgeen waarover wij, bij ons laatste zamen zijn, ter loops spraken, te weten:

dat er geene armen zijn, want dat deze hunnen rijkdom bezitten in hunnen arbeid;

dat de lasten, welke schijnen op de minvermogenden te drukken, eigenlijk niet door deze gedragen worden, maar door de meer bemiddelden, als welke — daar de arbeidsloonen bij het duurdere leven zooveel hooger worden, — alles wat zij koopen en genieten des te duurder betalen moeten.

De lieden, die deze stellingen voeren, kunnen dit zeer wel uit overtuiging en alzoo ter goeder trouw doen; en dit kan ook de *Tydgenoot*, die het in zijn nommer van den 6^{n} dezer aan zekeren vertegenwoordiger euvel duidt, dat hij in 's lands raadzaal op ontlasting van de mingegoede klasse heeft aangedrongen; en welk blad te kennen geeft, dat diegenen beter doen die op orde en bezuiniging aandringen, om daardoor te komen tot vermindering van de geheele som der belastingen »zoodanig als met de »algemeene welvaart van het land bestaanbaar is."

Maar wanneer ik nu ook deze personen en dat blad al vrij acht van kwade oogmerken, zoo acht ik hen daarom niet vrij van dwaling; en ik ga U de redenen daarvoor opgeven.

Zoo gij meent, dat die redenen niet van allen grond ontbloot zijn, kunt gij dezen epistel ter plaatsing in het een of ander dagblad bestemmen, hetwelk zich met zulke zaken bezig houdt.

Dat de armen hunnen rijkdom vinden in hunnen arbeid, is in deze dagen vooral eene dwaling.

Ik stel dit op de volgende gronden:

Velen kunnen geenen arbeid vinden, al zoeken zij dien.

Velen kunnen alleen arbeid vinden gedurende een gedeelte des jaars, terwijl zij het gansche jaar door behoeften hebben.

Velen genieten, ook wanneer zij arbeiden, een te gering loon, om er met hun gezin van te kunnen bestaan.

Velen kunnen niet arbeiden, omdat zij daartoe te oud of te jong of te gebrekkig zijn.

U met namen de personen op te geven, die in een dezer gevallen verkeeren, kan ik niet; maar zie maar eens wat aandachtig rond in de stad Uwer inwoning; en gij zult weldra bespeuren, dat ik gelijk heb, wanneer ik zeg, dat er *velen* zijn, van welke het niet waar is, dat zij hunnen rijkdom in hunnen arbeid bezitten of *kunnen* bezitten.

De tweede bewering, dat de mingegoede klasse de lasten niet draagt welke op haar levensonderhoud drukken, maar dat de meergegoeden die dragen door alles duurder te moeten betalen wat zij koopen en genieten, die bewering is almede eene dwaling.

1°. Zij zou alleen waar zijn, wanneer al datgene wat de meergegoeden koopen en genieten inderdaad door de werkzame klasse in het binnenland werd vervaardigd, en het daarom duurder moest betaald worden; hetgeen niet zoo is.

2°. Wanneer de arbeidsloonen zich regelden naar de hoogte van de belastingen op het levensonderhoud, hetgeen almede geen plaats vindt.

Sommigen beweren wel, dat dit zoo is, en volgens de grondregels der staathuishoudkunde zoo zijn *moet*, doch het is zoo niet; en waarom niet? Omdat er te groote overvloed is van werklieden, waardoor voor hen de markt bedorven wordt, eveneens als het gaat met de markt van handels-artikelen, wanneer zij overvoerd is. Er is geene vraag naar hen, in evenredigheid van hun getal. Wie dus geld heeft en genieten wil, geniet tot spotprijzen. *Hy* profiteert van de concurrentie, *maar betaalt niet duurder.*

Men zegt: een knap werkman, die zijn vak verstaat, moet men zooveel loon geven, dat hij genoeg heeft, om met de zijnen rond te komen, of hij trekt naar elders.

Dit is onjuist. *Elders* bestaat ook overschot van knappe werklieden, die daarentegen de taal des lands kennen, het werk op de aldaar gebruikelijke wijze verrigten, en als burgers en landgenooten worden voorgetrokken; want niet ieder ander land heeft zulk eene sterke predilectie voor vreemdelingen als ons goede, gastvrije Nederland.

De knappe werkman moet dus met vrouw en kinders *in zyn land blyven*, of hij loopt gevaar, elders den hond in den pot te vinden.

Het loon, dat men hem aanbiedt? Het is te gering om rond te schieten, maar — de meester wil niet meer geven, want een andere meester, een concurrent, betaalt ook zijne werklieden slechts zóóveel, en daartegen moet hij opwerken. Wat te doen? »Nemen wat men krijgen kan," om, zoo dan al *half*, toch niet *geheel* ten onder te geraken.

Het werk wordt op die wijze toch goedkoop verrigt, en de prijzen der levensbehoeften zijn er niet te minder duur om.

Wie dragen hier de lasten op het levensonderhoud gelegd?

Antwoord gij maar voor mij, mijn vriend!

Maar nog meer. In al den tijd, dat er voor een individu in het geheel geen werk bestaat, of dat er door ziekte of gebreken niet gearbeid kan worden, wie draagt den meerderen last van het duurdere levensonderhoud? Niemand dan de werkelooze zelf met zijne vrouw en kinderen. Op welke wijze? Dit weet alleen hij, die de holen des ongeluks en de verblijven der ellende bezocht heeft. De algemeene, de bijzondere liefdadigheid; O, zij is groot in Nederland! maar zij schiet, gelijk overal, oneindig ver te kort. Men ga de bedeelingen na, welke ten allerhoogste kunnen worden uitgereikt; men lette op de prijzen der eetwaren en andere eerste behoeften des levens, en men zal zien, welk deficit er te dragen blijft door — ontberingen!

Deze belastingdragers rammelen niet met geld, maar met hunne ledige ingewanden. En ik spot geenszins, wanneer ik zeg, dat deze soort van belasting productief is, zoo niet voor de schatkist, dan toch voor den nationalen rijkdom.

De rhabarber, welken de schoolmeester in Klaas Nickleby zijnen kweekelingen liet toedienen, om hunne magen te ontstemmen, gaf goede rekening aan den koel berekenenden bullepees-voerder.

De belasting op de eetwaren dient hier als rhabarber, in het belang van den algemeenen rijkdom: zij belet voor een deel de consumtie van stoffelijke waarden bij diegenen, welke buiten staat zijn om den algemeenen rijkdom op eene andere wijze te vermeerderen of te behouden. Verbeeld U eene talrijke bevolking, met ledige armen en met op den duur gevuld wordende ingewanden; waar zou dat heen met den nationalen rijkdom?

Uw gevoelig hart zegt: maar waarom dan niet gezorgd voor de gelegenheid om voort te brengen, voor deze ongelukkigen?

Gij wilt de eerste en onontbeerlijkste levensbehoeften goedkooper gemaakt hebben, en zulks met het dubbele doel, om den arbeider, voor zijn eenmaal verdiend of verkregen vijf-stuiver-stuk meer te kunnen doen koopen, en tevens om hem gemakkelijker aan een vijf-stuiver-stuk te kunnen doen geraken, door de vermeerdering van werk in het land, welke ontstaan zou uit de meer algemeene goedkoopheid van het leven, en de gelegenheid, daardoor, om tegen den vreemden werkman te concurreren.

Zie hier, mijn vriend, het eenige antwoord, hetwelk ik vinden kan. Om het *algemeene* levensonderhoud van lasten te verligten, zou het *byzondere* levensonderhoud b. v. der meergegoeden moeten worden bezwaard; want geld moet de fiscus hebben.

Hier volgt nu de redenering b. v. van den *Tydgenoot* en anderen: Wanneer A, die rijk is, zwaarder belast wordt, zal hij die zwaardere belasting uitwinnen door minder te laten werken, minder weelde te genieten, en het werk in het land zal verminderen; de arbeidende stand zal derhalve niet gewonnen hebben.

De *Tydgenoot* en anderen verliezen hier eenige bijzonderheden uit het oog, welke ik wil aanstippen.

1°. Niet alle meervermogenden, maar zeker slechts het kleinste gedeelte derzelve, zou handelen, zoo als A. gezegd wordt te zullen doen. A., namelijk, zou het vaste besluit moeten genomen hebben om jaarlijks zóódanige som bij zijne bezittingen op te hoopen, en daartoe des noods zich een gedeelte van het genot des levens, waaraan hij was gewoon geworden, te ontzeggen.

A. zou moeten besloten hebben, geen acht te slaan op het aandeel hetwelk hij-zelf genoot in de verligting van lasten op het *algemeene* levensonderhoud. Hij zou vergeten, dat hij-zelf met al de zijnen, zijne onderhoorigen en afhangelingen minder verteerde aan brood, vleesch, brandstoffen, zout, enz. enz. dan hij vroeger deed; dat hij zooveel minder aan onderstand voor de armen behoefde uit te geven; nu er meer arbeid in het land ontstond, dat de schatkist minder uit te geven had voor het beletten of bestraffen van misdrijven; terwijl zij aan de andere zijde meer zou ontvangen aan de *behoudene* belasting voor den zoogenaamden gemeenen man, waarin niet ieder individu meer zou dragen, maar *de massa der individu's*, welke nu in haren boezem zulk een veel grooter aantal consommateurs zou tellen, dan voorheen.

Ik kom hier nog zeggen, mijn vriend, dat A. eigenlijk vergeten zou, dat, daar volgens sommigen de belastingen die op de arbeidende klasse drukken, door de rijken worden gedragen, dan ook door de afschaffing *dier* lasten eigenlijk de rijken zouden worden bevoordeeld; doch ik heb vroeger reeds gezegd, dat ik mij niet met die stelling kan vereenigen, dan tot op zekere hoogte; dat zij op verre na niet van *algemeene* toepassing gemaakt kan worden.

2°. De *Tydgenoot* en anderen verliezen almede, bij hunne tegenkanting tegen de verligting der lasten, welke op den arbeidenden stand drukken, uit het oog dien talrijken meer of min gegoeden middelstand, die almede deel zou hebben in de meerdere goedkoopheid van het algemeene levensonderhoud.

Ik spreek maar alleen van den burger eener stad. Ten platten lande is het echter ook zoo. De onvermijdelijke behoeften des levens zijn goedkooper geworden. Ziedaar eene dagelijksche winst voor het gansche huisgezin! Er begint, dien ten gevolge, in stede van zorg en kommer eenig gemak te ontstaan. Die burger behoeft onder anderen minder winst te nemen op de industrie welke hij uitoefent, om te kunnen blijven die hij is. Dit geeft voordeel voor den rijke die zijn intermediair behoeft; voordeel voor elken anderen medeburger, die zijne tusschenkomst noodig heeft. De voordeelen van zijne goedkoopere levenswijze verspreiden zich alzoo over het gansche maatschappelijk ligchaam. De concurrentie waarborgt hier dat het zóó en niet anders zijn zal. Alweder verligting *ook* voor den rijke. Een ander deel van het verkregene voordeel zal besteed worden aan eenige verbetering of verfraaijing van de woning, van het huisraad, aan de voorziening van de binnen-kost, aan een zindelijker kleed enz. alle bronnen van meerderen arbeid, van meerder vertier, van meerdere productie, van meerder nationaal welzijn; en men lette wel! deze klasse is in aantal gansch niet onbeteekenend.

Ik mag dezen brief niet verder uitbreiden, waarde vriend! Andere bezigheden roepen mij. Maar wees zoo goed, eens na te denken over de deugdelijkheid der wenschen en pogingen van hen, die, met den waardigen volksvertegenwoordiger, door den *Tydgenoot* aangeduid, er op aandringen, dat de lasten op de armen of minvermogenden, op de klasse die van haren arbeid leven moet, verminderd worden; en weeg eens goed de waardij der woorden in denzelfden *Tydgenoot* voorkomende:

» De ware vrienden van het volk zijn niet die,
» welke met schoonklinkende woorden betoogen, dat
» de mindere klasse ontlast, de hoogere klasse belast
» moet worden, maar diegenen, welke, door op orde
» en zuinigheid aan te dringen, de geheele som der
» belastingen zoeken te verminderen, en wel op eene
» wijze, als met de welvaart van het land, die oude
» bron van volksgeluk, bestaanbaar is."

Uw getrouwe vriend

Frits.

De *Tydgenoot* zegt, in deszelfs nummer van den 6. dezer, «dat zedelijkheid en eerlijkheid der menschen de groot- «ste waarborgen voor het volk zijn," en laat daarop eenige bedenkingen volgen over de zucht, die welligt bij de Regering zoude kunnen bestaan, om leden der Kamer te believen, waardoor de belangrijkste waarborgen voor

de vrijheid der ingezetenen zouden worden weggenomen.

Wij zijn het volkomen met den *Tydgenoot* eens. Iedere poging van de Regering, om, door ongeoorloofde middelen, de welwillendheid van de leden der Kamer te winnen, is hoogstens laakbaar. — In *Engeland* en in *Frankryk*, wel is waar, deelen alleen de vrienden en aanhangers van het ministerie in dezelfs gunsten; maar in ons vaderland, waar geen eigenlijk ministerie bestaat, waar geen lid van de Staten-Generaal, vóór zijne verkiezing, eene politieke geloofsbelijdenis aflegt, die hem de genegenheid van deze of gene soort van kiezers verwerft, komt er geene gunst of ongunst aan de zijde der Regering te pas.

Elk lid van de Staten-Generaal, die voor grootere of kleinere voordeelen, voor zich of de zijne, die voor eene ridderorde, voor eene benoeming, of voor eene concessie, welke dan ook, zijne overtuiging verkracht, heeft de achting van alle weldenkenden verbeurd; hij verdient openlijk aan de kaak te worden gesteld, opdat de algemeene verontwaardiging van het volk, dat hij bedrogen heeft, zijnen naam brandmerke met onuitwischbare schande.

Maar, wanneer wij zoo streng denken over de gedragslijn, welke de volksvertegenwoordiger te volgen heeft, dan willen wij hem daarom niet hebben gesteld buiten de wet, wij willen niet dat zijne regten als burger van den Staat zullen worden verkort. Bij het weinig aangename, dat die betrekking, in onze oogen, heeft, moet niet worden gevoegd de onmogelijkheid, om zijne regten te doen gelden, gelijk ieder burger zulks zoude kunnen doen. — Het lidmaatschap van de Staten-Generaal moet geene aanleiding geven tot het verwerven van gunst, noch veel minder tot het verwerven van deze of gene beslissing aan de zijde der Regering, strijdig met algemeene of bijzondere regten: maar dat lidmaatschap van de Staten-Generaal moet ook den burger, die daarmede bekleed is, niet maken tot een *paria*.

Eerlijkheid, vastheid en opregtheid, zeggen wij met den *Tydgenoot*, moet in alles doorstralen.

Daartoe behoort naauwgezet onderzoek; het inwinnen van de meening van deskundigen; angstvallige nasporing naar wederzijdsche regten, wanneer eene Regering aan al die voorwaarden heeft voldaan, dan moet zij eene regtvaardige beslissing nemen, zonder aanzien des persoons en zonder zich te storen aan den stand van den ingezetene, aan wien zij regt laat wedervaren. — De arbeider, die zijn dagelijksch brood moet winnen in het zweet zijns aanschijns, en het lid van de Staten-Generaal moeten in hare oogen gelijk staan, indien zij aanspraak wil maken op de achting en op het vertrouwen van het volk.

Maar ook, wanneer zij eenmaal, op goede gronden, haren overtuiging heeft gevestigd, moet zij niet terugdeinzen voor den tegenstand of den onwil, van wien ook. Anders zoude de vastheid, waarop wij met den *T.* prijs stellen, zwakheid worden en die zwakheid zoude hare eerlijkheid tevens te gronde doen gaan, en hare opregtheid zoude in schandelijke kwade trouw worden verwisseld.

Alle privilegiën zoo van bijzondere personen als van corporatien en steden hebben zich opgelost in art. 4 van de grondwet voor het Koningrijk der Nederlanden.

D.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

NEW-YORK, 16 Maart. Sedert eenigen tijd zwerft hier en te Philadelphia een zekere *Miller* rond, die zich den hoogklinkenden titel geeft van profeet. Hij predikt overal, dat in de maand April het einde der wereld zal zijn gekomen. Te Philadelphia heeft hij, zonderling genoeg, het Chinesche muzeum tot schouwplaats van zijn optreden uitgekozen. Daar verdringen zich meer dan 7000 toehoorders om naar hem te luisteren, zijne predikingen hebben vele vrouwen het hoofd op hol gemaakt, zoodanig, dat sommige al hun huisraad hebben verkocht om slechts den profeet te kunnen volgen en zich voor de ondergang der wereld behoorlijk te kunnen voorbereiden. De hemel bescherme den profeet *Miller* wanneer de maand April voorbij en de wereld niet vergaan is, anders zoude zijn leven gevaar loopen.

ENGELAND.

— Met genoegen merkt men eene toenemende verbetering in het gedrag van vele matrozen der Engelsche zeemagt op. Bij de afbetaling der equipage van het fregat Blonde, in de vorige week, werd verklaard dat zich niemand daarvan, gedurende de reis, aan insubordinatie of ligtvaardig zweren had schuldig gemaakt, en thans verneemt men dat niet minder dan negentig man der equipage van de *Inconstant*, tegen vroegere gewoonte, een deel der ontvangen soldij aan hunne familie heeft toegezonden.

— Volgens de *Morning Advertis r*, is in de eerste dagen van Maart een gedeelte van den berg Ida, bij Troja, ingestort, en zijn 8 à 10 huizen, die aan den voet des bergs stonden, verpletterd. Van de 30 à 40 bewoners dezer huizen zijn er slechts 12 gered.

FRANKRIJK.

— Eene verschrikkelijke misdaad is op den 24 Maart gepleegd geworden in het dorp Vignes-du-Bac, gemeente Jumillac-le-Grand. Een zoon heeft zijne moeder vermoord. Hij was vroeger reeds opgesloten geweest wegens krankzinnigheid, maar men had eenige beterschap bij hem meenen te bespeuren, en met eene strafwaardige onvoorzigtigheid, had men hem vergunt, weder naar zijne woning terug te keeren. Kort daarna begon hij drie kuilen in den tuin te graven, waarvan, zeide hij, een voor zijne moeder, een voor een zijner buren, en een voor hem zelven. De arme moeder verkeerde in gestadige ongerustheid, en vermeed zoo veel mogelijk om alleen met haren zoon te huis te zijn. Vrijdag den 25. begaf zij zich naar Jumillac om de rekening van haren kruidenier te voldoen. Op de aanmerking van dezen, dat dit zoo veel haast niet had, antwoordde zij: *gy zoudt er schade by kunnen hebben, want ik zal door mynen zoon vermoord worden.* Hare voorspelling moest denzelfden avond vervuld worden. Zij begaf zich in huis, doch ... om er den nacht door te brengen. Zij vond er haren zoon, die voorgaf ziek te zijn en toen besloot zij om bij hem te blijven. De ongelukkige, zijne kans waarnemende, wierp zich op zijne moeder, overlaadde haar met slagen, deed haar een touw om den hals, sleepte haar in den tuin, wierp haar in den kuil, dien hij voor haar bestemd had, en vulde dien vervolgens zorgvuldig met aarde. Men verzekert dat hij den ganschen nacht doorbragt met op den toegemaakten kuil te dansen! Men meent dat de ongelukkige vrouw levend is begraven geworden!

— Het getal schepen van de koninklijke marine, die op dit oogenblik op de werven in bouwing zijn, bedraagt 77, waarvan 3 van 120, 11 van 100, 9 van 90, 6 van 60, 7 van 50 stukken geschut, 16 stoomschepen, enz.

— Brieven uit Guadaloupe van het begin van Maart, behelzen, dat de bevolking van Point à Pitre, zoo wel door de slagtoffers van de aardbeving, als door de verhuizingen, op 8000 zielen, bijna de helft, is verminderd. Men wachtte steeds op hulp uit Frankrijk, daar men aan vele zaken gebrek had.

NEDERLANDEN.

'S HERTOGENBOSCH, den 6. April. Er had hier heden in den vroegen morgen een schrikbarend natuurverschijnsel plaats, dat niet slechts de opmerkzaamheid van velen, maar ook de vrees van menigen gaande maakte. Omstreeks kwart voor 6 ure ontstond er eensklaps bij stil weder, een angstig gedruisch, als dat van een opkomende orkaan, een soort van geschuiffel, of gerommel, dat uit den grond opkomende, gepaard ging met eenige schokken, welke de huizen deden daveren. Bijna alle inwoners dezer stad werden daardoor onaangenaam uit den slaap gewekt, en voelden zich in hunne legersteden geschommeld, anderen, welke reeds waren opgestaan, voelden den grond onder hunne voeten bewegen; men zag hier en daar voorwerpen van de schoorsteenmantels vallen, of hoorde elders de huisbel door het natuurverschijnsel in beweging gebragt, schellen. In eene onzer kerken bewogen zich de banken, terwijl de deuren eener balustrade zich openden en weder sloten.

Van alle zijden uit de provincie geworden ons berigten, dat men ook elders de aardbeving heeft ontwaard. Uit Grave, Bommel, Heusden, Breda, Tilburg, Eindhoven, Veghel, van overal verneemt men, dat er schokken hebben plaats gehad, die de uit den slaap opgewekten in onrust hebben doen opstaan. In de eene plaats schenen de schokken heviger, dan in de andere. In Eindhoven onder anderen schijnen zij tamelijk hevig te zijn geweest, als ook te Heusden en Bommel. Evenwel wij vernemen niet, dat zij ergens eenige ongelukken hebben veroorzaakt. Wij mogen de goddelijke Voorzienigheid danken, die ons in dit gevaarlijk natuurverschijnsel, bewaard heeft, hetwelk nog zoo onlangs in Guadeloupe zulke verwoestingen heeft aangerigt! Mogen de schokken, welke wij ontwaard hebben niet de voorbode zijn van een dergelijken rampspoed, die misschien elders in denzelfden morgenstond ontelbare rampen heeft aangerigt, terwijl wij de tegenschokken daarvan ontwaarden. Wij zullen weldra vernemen, wat daarvan is.

Het verdient opmerking, dat er in denzelfden nacht donder en bliksem is opgemerkt. Ook eergisteren namiddag hoorden wij hier onder eene zware bui regen onverwachts eenen zwaren donderslag. (Noord-Brab.)

VEGHEL, den 6. April. Heden morgen omstreeks vier ure ontwaarde men alhier eenen vrij hevigen doch zeer kortstondigen schok van aardbeving, welke ongeveer een kwartieruurs later zich herhaalde; doch in ligtere mate. Maar om half zes deed zich een schok gevoelen, welke nimmer uit het geheugen van Veghels ingezetenen zal worden gewischt, die dan ook plotselings uit bedden en huizen vlogen; ten einde het gevaar van onder de puin te worden begraven te ontvlugten. Deze schok, welke ongeveer vijftien seconden aanhield, en den aardbodem in de rigting van het Zuidwesten naar het Noordoosten golvend bewegende, was dermate hevig, dat alle huizen kraakten, en zoodanig geschud werden, dat de huisbellen gel ... verscheidene schoorsteenen omver geworpen, onderscheidene muren gescheurd, porceleinen potten, als sieraden op buffetten geplaatst, ter neder geworpen en verbrijzeld, de waters en vijvers en stille grachten dermate geroerd werden, dat nog een half uur na den schok deze met schuim bedekt bleven. Ja, er zijn steenen van den schoorsteen van den Heer N. van Ham op eenen afstand van negen ellen van den voorgevel geworpen bevonden. In sommige boerestallen loeiden de koeijen; terwijl in anderen zich de paarden met geweld losrukten. Dit alles was gepaard met het schoonste weder en het zachtste luchtgestel, als men immer in de lente ontwaart.

— Niet alleen in Noord-Braband zijn den 6. dezer schokken van aardbeving gevoeld, maar ook te 's Gravenhage, Dordrecht, en andere plaatsen van Zuid-Holland. Van 's Hage schrijft men:

« Ook hier ter stede heeft men gemeend die schokken op te merken, die sterk genoeg zouden zijn geweest, om hier en daar de huisbellen te doen klinken. Men herinnert zich nog dat nu bijna 40 jaren geleden, iets dergelijks alhier heeft plaats gehad, en wel op een' Zondag avond onder de godsdienstoefening, toen men in de Groote Kerk alhier de kopere lichtkroonen duidelijk zag bewegen."

Deze schok van aardbeving is ook in Utrecht door eenige menschen opgemerkt, en uit Bloemerwaard, nabij Bunnik, schrijft men dat ook aldaar de schok is gevoeld, zoodanig, dat de glazen dreunden, en de ringen aan een ijzeren roede rinkelden. Waarschijnlijk zal deze schudding der aarde ook elders zijn gevoeld.

ZAANDAM, den 8. April. Heden morgen, ten 3½ ure, ontstond er brand in den houtzaagmolen, genaamd *de Groote Korf* toebehoorende aan den Heer *J. C. van Wessem*; welke brand zoodanig toenam, dat binnen een uur tijds de geheele molen tot aan den grond is afgebrand, benevens de belendende houtschuren en meer andere gezagde houtwaren.

— Volgens berigt uit Brielle is in den avond van den 5 dezer uit die stad eene felle brand gezien, die nader bleek te woeden in het nabij gelegen dorpje Briels Nieuwland, genaamd de Vier Polders, alwaar de bouwmanswoning, toebehoorende aan den heer *J. B. Jonas*, te Brielle, en bewoond wordende door den bouwman *Groenenboom*, benevens de schuur en al het zich daarin bevindende rundvee, varkens en paarden, hooi, stroo, tarwe en rogge, een prooi der vlammen is geworden, hebbende de bewoners, die in hunnen eersten slaap waren, en alleen door het slaan der beesten ontwaakten, naauwelijks den tijd gehad om het vuur te ontkomen. De oorzaak van dit onheil is tot heden niet met zekerheid bekend. Men zegt dat alles voor brandschade was verzekerd.

— Naar men met zekerheid verneemt, zal de garnizoens verandering bij de Korpsen Infanterie van het leger werkelijk in Mei aanstaande plaats hebben.

CORRESPONDENTIE.

Het artikel: Tweede antwoord enz., en dat uit B., geteekend A., zullen zoo spoedig mogelijk geplaatst worden.

-- Het ons uit Zwolle gezondene, gedateerd 4. Maart 1843, hebben wij eerst heden ontvangen; dus te laat om er het verzochte gebruik van te kunnen maken.

-- Het berigt uit M., geteekend... kan niet worden opgenomen.

ADVERTENTIEN.

Magazijn

VAN

INLANDSCHE TAPIJTEN.

Door aanzienlijke vermindering der fabrijkprijzen en voordeeligen inkoop, heeft den ondergeteekende de eer, zijne Stad- en Landgenooten de navolgende prijsnotering eener uitgebreide voorraad van BESTE en STERKGEWEVEN TAPIJTEN bekend te maken, als:

de 7 palmen ▭

1°.	Tapijt,	Grijze Ruiten, dubbel geweven,	f 0,50
2°.	»	» » met Blaauwe, Geele, Roode of Graauwe Dwarsruiten	« 0,52½
3°.	»	Grijs, gemêleerd, op Linnen Ketting geweven, met breede Strepen, in zeer fraaije Kleuren	« 0,60
4°.	«	Zwaar Gekeperd, dubbel geweven, zoogenaamd Kraanoog, met fraai genuanceerde Strepen en Ruiten	« 0,75
5°.	«	Uitmuntende Venetiaansche Tapijten, Rood en Blaauw, Groen en Geel, Bruin en Oranje	« 0,85

Allen solide bewerkt en op een der eerste Fabrieken in het Rijk vervaardigd: alsmede voorhanden ECHT SCHOTSCHE, NEW-BRUSSELS en KIDDERMINSTER TAPIJTEN, in verschillende, schitterende Kleuren met Bloemen, Arabesken, enz., enz., enz.: DOORNIKSCHE HAARD- en LEDIKANT-KARPETTEN, tot de laagst gestelde prijzen. Hij beveelt zich ten vriendelijkste in het vertrouwen van hen, die zoo bereidwillig van hunne belangstelling tot de instandhouding hunner handeldrijvende stadgenooten doen blijken, en vleit zich, den verderfelijken invloed van *vreemde en eldersvoorwonende rondventers*, door bovenstaande *uiterst lage prijzen* en beste kwaliteiten het doelmatigst te kunnen bestrijden, en de welwillendheid zijner Begunstigers, door eene heusche en billijke handelwijs, erkentelijk te waarderen.

VLISSINGEN, 18 Maart 1843. A. RUYSCH.

BRUNEL EN ALLAIN,

Kappers op den Langenburgt, te Middelburg.

De ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij op Woensdag en Donderdag den 12. en 13. April, en vervolgens alle Maandagen, uitgepakt zal zijn bij de Wed. *MAHUTTE*, op de Groote Markt, te Vlissingen, met een assortiment PRUIKEN, TOUPETS, BANDEAUX, TULLE CHEVELU, GLAISE, alsmede PARFUMERIEN, TOILET-BORSTELS, KAMMEN enz. enz. — Dames Kapsel 50 Cent. SALON voor het HAARSNIJDEN 25 Cent. Ten einde hier hetzelfde vertrouwen te winnen, dat hij door geheel Zeeland reeds zoo ruimschoots heeft mogen inoogsten, zal hij niets onbeproefd laten, om aan de verwachting zijner geëerde Begunstigers te voldoen.

BRUNEL, Kapper.

STOOMBOOT

DE STAD VLISSINGEN,

VARENDE VAN

Vlissingen op Antwerpen,

VICE VERSA.

De ondergeteekende adverteert, op last der Directie, dat te beginnen van Zaturdag den 15. April 1843, en voorts op iederen Maandag, Woensdag en Zaturdag, de Stoomboot van Antwerpen zal afvaren, des morgens ten TIEN ure, in plaats van ten *negen* ure, gelijk tot dusver heeft plaats gehad. Blijvende het vertrek van Vlissingen bepaald op 's morgens ten 8 ure.

De Agent te Vlissingen,

P. R. SIEGERS.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 11 April. Sedert den 8 dezer zijn alhier ter reede gekomen,

Voor Antwerpen bestemd:

The Hope, J. Gray, Grangemouth, ijzer; Peter Bang, J. N. Petersen, Holbeck, do. Nordstern, Hans Pieper, Karebeck, de Venus, J. M. Holm, Portsmouth; Kerstens, A. Nielsen, Koningsberg, Tohrsen, J. Henningsek, Holbeek, allo garst; The Fairij, R. Hudsen, Nerva, deelen; Restless, J. Bell, New-Castle, stukgoed; Hoppet, C. Nelsson, Gothenburg, deelen en balken; Hugo, F. Gehlhar, Pillau, rogge en garst; Nephtunis, C. Barchmann, Gothenburg, deelen en Balken; Echo, H. Ackerson, Charleston, rijst en katoen; Thetis, M. Fisher, Dantzich, rogge; The Ruiig, W. Goodredge, Seville, wol; Anna Catharina, J. P. Soenson, Alunder, rogge; Hansine, A. Schav, Koningsberg, garst; Marianne, C. Oelsner, Memel, houtwaren, Seeguttien, Rasmus Rasmussen, Koningsberg, garst; de twee Broeders, H. J. Polter, Stettin, Tarwe; des Vertrauen, J. H. Moller, Gothenburg, lijnzaad; Tijne, W. Marles, Londen, Haver; l'Infatigable, D. Molles, Rio-Janeiro, Koffij.

Voor Gend bestemd:

The Anhas, John Graham, Grangemouth, Woodville, W. M. Mulling, Grangemouth, Isabelle Grimsbij, W. Crockett, Grangemouth, the William Crow, W. Crow, Grangemouth, allo met ijzer; Elise, H. Pogg, Koningsberg, Garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

l'Argus, Houssaije, Havre de Grace, zink; Jean Baptiste, L. Honeijburn, Glascou, ballast; Godefridus, L. Drije, Stettin, stukgoed; Antina, H. Lucht, Avontuur, ballast.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.